

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Wydział Filozoficzny

Kierunek:

Filozofia

Specjalność:

etyka stosowana

Poziom:

studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia etyki II

Język:

PL

Typ przedmiotu:

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr letni

Wymiar:

ćwiczenia: 30 godz.

Punkty ECTS:

ćwiczenia: 3

Forma zaliczenia:

ćwiczenia: zaliczenie z oceną

Prowadzący:

ćwiczenia: dr Jakub Synowiec;

Koordinator sylabusu:

dr Jakub Synowiec

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia etyki II](#) [na kierunku:] [etyka stosowana](#) (F_es), studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne, I rok, semestr letni
 - [prowadzący ćwiczenia:30h/zo/3ECTS]: dr Jakub Synowiec;

Wymagania wstępne:

Cele:

W oparciu o zdobytą wiedzę student potrafi scharakteryzować kierunki i szkoły w etyce, zna poglądy wybitnych etyków nowożytnych i współczesnych, potrafi w odniesieniu do ich poglądów scharakteryzować

własne poglądy etyczne, potrafi wskazać, jakie rozwiązania danego problemu etycznego za-proponowaliby przedstawiciele różnych szkół etycznych. Rozwój umiejętności analizy tekstu.

Treści kształcenia:

Podczas ćwiczeń analizowane są wybrane fragmenty dzieł ważnych przedstawicieli dyscypliny.

- T_1. Metafizyka moralności I. Kanta,
- T_2. Poglądy etyczne i metaetyczne F. Nietzschego, (Jutrzenka)
- T_3. Adekwatna odpowiedź na wartości według D. von Hildebranda
- T_4. Etyka analityczna G. E. Moore'a
- T_5. Etyka niezależna T. Kotarbińskiego
- T_6. Spory wokół naukowości etyki (T. Czeżowski, M. Fritzhand, T. Styczeń)
- T_7. Etyka Sartre'a (Egzystencjalizm jest humanizmem)
- T_8. Eksperyment myślowy w etyce D. Parfita
- T_9. etyka praktyczna P. Singera
- T_10. Płynna ponowoczesność Z. Bauman
- T_11. Personalizm etyczny K. Wojtyły
- T_12 Spór o osobę (P. Singer, K. Wojtyła, R. Spaemann)
- T_13. Etyka wrażliwości R. Rortyego
- T_14. Agatologia J. Tischnera
- T_15. Etyka cnót A. Macintyre'a

Efekty kształcenia:

- Ew_1. ma gruntowną znajomość metod interpretacji tekstu filozoficznego (K_W04).
- Ew_2. posiada znaczną sprawność w identyfikowaniu i twórczym rozwijaniu problemów filozoficznych wyrosłych na gruncie: etyki (K_W08).
- Eu_1. samodzielnie interpretuje tekst filozoficzny, komentuje i konfrontuje tezy pochodzące z różnych tekstów (K_U02).
- EK_1. potrafi zaprezentować samodzielnie wybrany problem, a następnie poprowadzić dyskusję na jego temat (K_K01)
- Ek_2. wykazuje otwartość na nowe idee i gotowość do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów (K_K02).

Metody i narzędzia dydaktyczne:

- M_1 analiza tekstu źródłowego
- M_2 dyskusja
- M_3 referat wprowadzający (prowadzący)
- M_4 referaty studentów

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

- W_1 Ocenianie ciągłe. Podczas każdych zajęć oceniana jest aktywność studentów, stopień rozumienia tekstu oraz stopień realizacji zakładanych efektów kształcenia. Oceniane jest również sprawozdanie z poprzednich zajęć.
- W_2 Praca semestralna na temat wybrany spośród zaproponowanych przez prowadzącego. Celem pracy jest sprawdzenia stopnia realizacji założonych efektów kształcenia. Szczegółowe kryteria oceny pracy zostaną podane na pierwszych zajęciach. Harmonogram oddawania prac zostanie ustalony ze studentami.
- W_3 Rozmowa zaliczeniowa w sesji egzaminacyjnej. Podczas rozmowy student odpowiada na jedno pytanie dotyczące pracy i jedno (losowane) pytanie dotyczące analizowanych tekstów.

Ocena końcowa= $(2 \times W_1 + W_2 + W_3) : 4$

Wynik zaokrąglany jest w górę.

Lektury podstawowe:

1. Bauman Z., Etyka Ponowoczesna 253-279;336-388.
2. Czeżowski T., Etyka jako nauka empiryczna, [w:] Metaetyka, red. I. Lazari-Pawłowska, Warszawa 1975, s. 393-403.
3. Fritzhand M., Spór o dobre racje, [w:] Metaetyka, red. I. Lazari-Pawłowska, Warszawa 1975, s. 404-431.
4. Hartmann N., Najważniejsze problemy etyki, tłum. A. Węgrzecki, „Znak” 11/1974, s. 1422-1454.
5. Hildebrand D., Serce, Poznań 1985, s. 75-96.
6. Kant I., Metafizyka moralności, Warszawa 2007.
7. Kotarbiński T., Medytacje o życiu godziwym, Warszawa 1986, s. 34-53; 59-71; 151-165.
8. MacIntyre A., Dziedzictwo cnoty, tłum. A. Chmielewski, Warszawa 1996, s. 433-453.
9. MacIntyre A., Etyka i polityka, Warszawa 2009, s. 151-168.
10. Moore G., Zasady etyki, tłum. Cz. Znamierowski, Warszawa 1918, s. 1-35.
11. Nietzsche F., Jutrzenka. Myśl o przesądach moralnych, tłum. S. Wyrzykowski. ks. II.
12. Parfit D., Racje i osoby, Warszawa 2013. Wybrane fragmenty.
13. Rorty R., Etyka bez zasad, "Odra" nr 9/2006.
14. Rorty R., Etyka zasad a etyka wrażliwości, przeł. Daria Abriszewska, „Teksty Drugie”, 2002 nr 1/2.
15. Sartre J.P., Egzystencjalizm jest humanizmem (dowolne wydanie).
16. Singer P., Etyka Praktyczna, Warszawa 2007, s. 17-29; 30-65; 89-112.
17. Spaemann R., Granice, Warszawa 2006, s. 353-383.
18. Spaemann R., Osoby, Warszawa 2001, s. 291-305.
19. Styczeń T., Spór o naukowość etyki, [w:] Metaetyka, red. I. Lazari-Pawłowska, Warszawa 1975, s. 557-592.
20. Tischner J., Filozofia Dramatu, Kraków 2006, s. 7-38; 60-84; 174-193.
21. Wojtyła K., Miłość i odpowiedzialność, Lublin 1982, s. 23-45, 106-125.

Lektury uzupełniające:

Uwagi:

Dopuszczalne są dwie nieobecności. Każda nieobecność wykraczająca poza ten limit musi zostać odrobiona na konsultacjach prowadzącego.

Do rozmowy zaliczeniowej obowiązuje całość materiału.

Wszystkie składowe oceny końcowej muszą być ocenami pozytywnymi.